

עובדיה

1) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב

ת"ר, סדרן של נביאים: יהושע ושופטים, שמואל ומלכים, ירמיה ויחזקאל, ישעיה ושנים עשר. מכדי הושע קדים, דכתיב: גתחלת דבר ה' בהושע, וכי עם הושע דבר תחלה? והלא ממשוה ועד הושע כמה נביאים היו! וא"ר יוחנן: שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק, ואלו הן: הושע וישעיה, עמוס ומיכה. וליקדמיה להושע ברישא! כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי, וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הון, חשיב ליה בהדייהו. וליכתביה לחודיה וליקדמיה! אידי דזוטר מירכס.

2) במדבר רבה (וילנא) פרשת קרח פרשה יח כא

כ"ד ספרים הוסיף עליהם י"א מן תרי עשר חוץ מן יונה שהוא בפני עצמו ...

3) תוספתא מסכת מגילה (ליברמן) פרק ג הלכה יט

מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ואין מדלגין מנביא לנביא ובנביא של שנים עשר מדלגין ובלבד שלא ידליג מסוף הספר לראשו

4) מהרש"א חידושי אגדות מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב

אידי דזוטר מירכס וכו'. ומטעם זה חשיב תרי עשר נביאים כחדא כדמוכח סוגיא דשמעתין והפייטן במוסף יום שני דשבועות חשיב נביאים ח' וכתובים י"א ועם ה' חומשי תורה הוי כ"ד ספרים וכן עיקר ודו"ק:

5) אבן עזרא צפניה פרק ג (כ)

לעיניכם - בעיניכם תראו זה שאמר השם וקדמונינו ז"ל חברו אלה השנים עשר ספרים ושמום ספר אחד בחשבון כ"ד ספרים בעבור היות הספרים קטנים והם מטעם אחד כי כולם נבואות עתידות ואין ככה החמש מגילות כי איכה הפך שיר השירים ובעבור היות צפניה בימי יאשיהו שמוהו תשיעי כי האחרים היו אחר גלות בבל:

6) מהרש"א חידושי אגדות מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב

ולקדמיה להושע ברישא כו'. דמי שניבא תחלה לקדמיה ויש לעיין בסדר של תרי עשר כפי סדרן לפנינו אמאי הפסיק בספר יואל בין הושע ובין עמוס שהיו בפרק אחד ורש"י בספר יואל פירש שהיה יואל בן שמואל ואם כן לקדמיה ובשם ה"ג כתב שהיה בזמן מנשה וא"כ לאחריה וכן קשה למה הפסיק בין ספר עמוס ובין ספר מיכה בספר עובדיה וספר יונה דעובדיה לקדמיה שהיה בימי אחאב וק"ל:

7) The Living Nach Vol. II p. 487

INTRODUCTION TO THE BOOK OF TWELVE PROPHETS

With the exception of Obadiah's prophecies, the Book of Twelve Prophets spans a period of approximately 300 years from the reign of Uzziah King of Judah and of Jeroboam II King of Israel (circa 3115) until the building of the Second Temple (circa 3408). Obadiah lived 100 years earlier, during King Ahab's reign (Sanhedrin 39b). The majority of the verses in the Book of Twelve Prophets are enigmatic and metaphorical, alluding to past and future crucial events that drive home the most elemental themes of the Torah: that Hashem is the only true God, and the Israelites are His chosen people, if they continue to sin He will punish them severely, but if they repent and do His Will they will merit every blessing. With the exception of the Book of Jonah, the Book of Twelve Prophets contains almost no narrative.

8) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף לט עמוד ב

כתיב (מלכים א' י"ח) ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא ה' מאד, מאי קאמר קרא? אמר רבי יצחק: אמר ליה, ביעקב כתיב (בראשית ל') נחשתי ויברכני ה' בגללך. ביוסף כתיב (בראשית ל"ט) ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף, ביתא דההוא גברא לא הוה מיבריך, שמא לא ירא אלקים אתה? יצתה בת קול ואמרה: ועבדיהו היה ירא את ה' מאד - אבל ביתו של אחאב אינו מזומן לברכה. אמר רבי אבא: גדול שנאמר בעובדיהו יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם לא כתיב מאד ובעובדיהו כתיב מאד. אמר רבי יצחק: מפני מה זכה עובדיהו לנביאות - מפני שהחביא מאה נביאים במערה. שנאמר (מלכים א' י"ח) ויהי בהכרית איובל את נביאי ה' ויקח עבדיהו מאה

עובדיה

נביאים ויחביאים חמשים איש במערה וגו'. מאי שנא חמשים איש? - אמר רבי אלעזר: מיעקב למד, שנאמר (בראשית ל"ב) והיה המחנה הנשאר לפליטה. רבי אבהו אמר: לפי שאין מערה מחזקת יותר מחמשים. (עובדיה א') חזון עבדיהו כה אמר ה' אלקים לאדום וגו' מאי שנא עובדיה לאדום? - אמר רבי יצחק: אמר הקדוש ברוך הוא: יבא עובדיהו הדר בין שני רשעים ולא למד ממעשיהם, וינבא על עשו הרשע שדר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם. אמר אפרים מקשאה תלמידו של רבי מאיר משום רבי מאיר: עובדיה גר אדומי היה, והיינו דאמר אינשי: מניה וביה אבא ניזיל ביה נרגא.

9) מלכים ב פרק ד (א)

וְאִשָּׁה אַחַת מְנַשֵּׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עֲבָדְךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבָדְךָ הָיָה יָרָא אֶת יַקֶּזֶק וְהַנְּשָׂה בָּא לְקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדָיו לֹא לְעֲבָדִים:

10) פסיקתא דרב כהנא (מנדלבוים) פרשה ב

ויהי קצף גדול על ישראל (מלכים ב' ג'). א' הקב"ה לישר', בניי, אומות העול' שאינן מכירין את כוחי ומורדין בי, ואתם מכירין את כוחי ומורדין בי. א"ר מנא אילולי זכות אשתו של עובדיה כבר היו ישר' מאותה שעה כלים מה שעשת באותו היום, מה טעמ', ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי וג' (שם ד: א).

11) רבינו בחיי על שמות פרק כב פסוק כד

כל מי שיש לו עושר ונותן צדקה לעניים ואינו מלוה ברבית מעלה עליו הכתוב כאלו קיים את כלן שנאמר (שם) עושה אלה לא ימוט לעולם, ומי זה זה עובדיה שהיה עשיר ואפוטרופוס של אחאב מלך ישראל היה שנאמר (מלכים א' יח) ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית, והיה עשיר יותר מדאי והוציא כל ממונו בצדקה שהיה זן את הנביאים שנאמר (שם) ואחביא מנביאי ה' מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים, וכיון שבא כל אותו רעב הוצרך ללוות מן יהורם בן אחאב כדי להציל נפשות ושיהא מספיק לנביאים והיה מחשבתו שלא יתנו, זה קיים כספו לא נתן בנשך, אבל יהורם שחשב בלבו ליטול הרבית אמר הקב"ה יבא יהוא ויהרגנו שנאמר (שם ב ט) ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרועיו ויצא החצי מלבו לקיים מה שנאמר ע"י יחזקאל (יחזקאל יח) בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה, לכך מזהיר הכתוב אם כסף תלוה.

12) אבן עזרא עובדיה פרק א (א)

עובדיה/ - לא ידענו דורו ולא נוכל לומר כי הוא הנזכר בספר מלכים בימי אחאב כי שם כתיב ועובדיה היה ירא את ה' ואילו היה זה הנביא בעצמו איך יקראנו ירא השם ולא יקראנו נביא כי הנבואה היא המעלה הנכבדת יותר. . .

13) The Living Nach Vol. II p. 487

The entire Book of Obadiah describes the Edomite nation's severe punishment for the treachery they committed against Israel. History corroborates the extent of Edom's animosity towards the Israelites. Even in earlier times, during the period of the Judges, the Amalekites (descendants of Esau) and Edomites were Israel's foremost enemies (see Judges 6:3, 10:2; I Samuel 14:47). Obadiah's prophecy foresees that Edom will also be the last of Israel's enemies to fall, as in the verse, "The saviors will ascend Mount Zion to rule Mount Esau. Then, the kingdom will be God's!" (1:21).

14) רש"י בראשית פרשת וישלח פרק לג

עד אשר אבא אל אדני שעירה - הרחיב לו הדרך, שלא היה דעתו ללכת אלא עד סכות. אמר אם דעתו לעשות לי רעה ימתין עד בואי אצלו, והוא לא הלך. ואימתי ילך, בימי המשית, שנאמר (עובדיה א כא) ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו. ומדרשי אגדה יש לפרשה זו רבים:

15) פרקי דרבי אליעזר פרק לח

אמר יעקב לעשו לך מארץ אחזתי מארץ כנען, ולקח עשו את נשיו ואת כל אשר לו, שנאמר [שם לו, ו] וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו. ובשכר שפנה את כל כליו בשביל יעקב אחיו, נתן לו מאה מדינות משעיר ועד מגדיאל, שנאמר [שם מג] אלוף מגדיאל אלוף עירם, זה רומי.